

Byla jsem na koncertě s kamarádem a jeho novým spolubydlicím, který se mi jevil jako hodný a milý kluk. Vše probíhalo naprosto v pořádku. Popíjeli jsme víno a skvěle se bavili. Když můj kamarád na chvíli odešel, snažil se mě ten nový kluk políbit. Jasně jsem mu ale řekla, že mám přítele a o nic nestojím. Omluvil se mi a dál jsme pokračovali v hovoru. Po chvíli mi řekl, že na nás čeká náš kamarád venku s taxíkem a že pojedeme společně domů. Vše se ale ukázalo jinak, kamarád tam nikde nebyl a jeho spolubydlicí mě silou natlačil do auta.

Bydlím o patro níž než on, takže jsem se snažila po příjezdu urychleně dostat domu a zamknout za sebou. On byl ale rychlejší a silnější, vstrčil nohu mezi dveře a natlačil mě na stěnu v předsíni. Držel mě pod krkem, až jsem nemohla skoro dýchat. Říkal, že jestli ceknu, tak mě udusí. Bála jsem se o svůj život a můj odpor pomalu slábnul. Modlila jsem se, ať to mám brzy za sebou. Po hodině odešel a nezapomněl znovu pohrozit, že jestli to řeknu, najde si mě a „udělá mi to znovu a pak mě odkrouhne“. Šla jsem se vysprchovat a snažila jsem se „ho“ smýt z těla, ale nešlo to.

Nikomu jsem nic neřekla, protože jsem se strašně bála, že se vrátí a ublíží mi. Taky jsem si myslela, že když bych přišla na policii a řekla jim, že jsme pili, tak by si mysleli, že jsem to chtěla. S přítelem jsem nedokázala přes to všechno nadále chodit, takže jsme se rozešli. Nevěděla jsem, co mám dělat. Jediným řešením pro mě bylo stěhování a snaha zapomenout. Není ale dne, kdy bych si na to nevzpomněla. (Andrea, 27 let)